

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

BM-II.059.1.633.2025

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 14024 Pani Posłanki Iwony Marii Kozłowskiej wraz z grupą posłów, w sprawie nierównego traktowania emerytów urodzonych w 1948 r. w zakresie możliwości ponownego przeliczenia świadczeń emerytalnych, proszę przyjąć poniższe wyjaśnienia.

Wdrożona 1 stycznia 1999 r. reforma systemu ubezpieczeń społecznych zmieniła koncepcję świadczenia emerytalnego. Obowiązująca w starym systemie emerytalnym zasada zdefiniowanego świadczenia jest stosowana tylko do osób, które urodziły się przed 1949 r., oraz tych urodzonych po 1948 r., o ile spełniły one warunki uzyskania emerytury w ściśle określonym terminie. W przypadku pozostałych ubezpieczonych urodzonych po 1948 r. obowiązuje zasada zdefiniowanej składki na ubezpieczenie emerytalne, natomiast wysokość emerytury zależy od wieku przejścia na emeryturę oraz kwoty składek wpłaconych w całym okresie aktywności zawodowej.

Niezależnie od różnic związanych ze sposobem ustalania wysokości emerytury, każdy emeryt lub rencista, który wykonuje pracę zarobkową i z tego tytułu podlega obowiązkowi ubezpieczeń emerytalnego i rentowych, może zawnieść o ponowne ustalenie wysokości przyznanego świadczenia. Dotyczy to wszystkich emerytów, bez względu na datę urodzenia. Kontynuowanie aktywności zawodowej i opłacanie z tego tytułu składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe umożliwia przeliczenie wysokości emerytury zarówno osobom urodzonym przed 1 stycznia 1949 r. jak i po 31 grudnia 1948 r., a sposób przeliczenia jest uzależniony od formuły obliczenia emerytury z tzw. starego i nowego systemu.

Kwotę emerytury, obliczonej zgodnie z art. 53 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2025 r., poz. 1749, dalej: ustawa emerytalna), a więc liczonej wg starych zasad, zwiększa się doliczając do kwoty świadczenia:

- po 1,3% podstawy wymiaru, ustalonej z uwzględnieniem wszystkich waloryzacji, jakim było objęte zarówno świadczenie, jak i podstawa jego wymiaru, za każdy rok okresów składkowych;
- po 0,7% podstawy wymiaru (ustalonej z uwzględnieniem waloryzacji) za każdy rok okresów nieskładkowych.

Zwiększenie wysokości emerytury z tytułu kontynuowania pracy przez emeryta następuje zatem poprzez doliczenie nieuwzględnionych dotychczas okresów składkowych lub nieskładkowych. Ustalenie wysokości świadczenia z uwzględnieniem doliczonych okresów następuje od miesiąca, w którym został zgłoszony stosowny wniosek. Natomiast w przypadku emerytury obliczonej zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej, a więc liczonej wg nowych zasad, emeryturę powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek

zewidencjonowanych i zwaloryzowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku osoby ubezpieczonej w dniu złożenia przez nią wniosku o przeliczenie wysokości emerytury. Ponowne ustalenie wysokości emerytury następuje na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po upływie roku kalendarzowego lub po ustaniu ubezpieczeń emerytalnego i rentowych.

Obowiązujące przepisy wykluczają zatem sytuację, w której osoby urodzone w 1948 r. są pozbawione możliwości przeliczenia emerytury w przypadku, gdy wykonywały pracę zarobkową i z tego tytułu podlegały obowiązkowi ubezpieczeń emerytalnego i rentowych.

Przedstawiony przypadek emeryta urodzonego w 1948 r. wymaga wyjaśnienia, co będzie możliwe jedynie w przypadku przekazania do Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej lub bezpośrednio do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych danych umożliwiających identyfikację wskazanej sprawy.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

dr hab. Sebastian Gajewski, prof. uczelni

Podsekretarz Stanu

/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/